

רחל מרחלת על כל העולם

סמדר קלצינסקי
מלכת היופי העולמית

תחרות במקום

אני חושבת שהייתי הראשונה שגילתה את סמדר קלצינסקי, היפהפייה בה"א הידיעה של תל-אביב. סמדר בת ה-17 היא לא רק יפה, היא גם בתו של צייד-הג'יר מנים והצייר המקסים אנדרו קלצינסקי.

אחרי שגיליתי לכם עד כמה היא יפה, נגשה סמדר לתחרות-היופי של השבועון להיטון. היא אמנם זכתה שם רק בפרס שלישי (אני לא יודעת מה השופטים שם חשבו) אבל הדיבוק של להיות יפה ולזכות בפרסים לא עזב אותה. סמדר החליטה לגשת לתחרות מלכת-היופי הגדולה, לזכות בה, ולהראות לכל העולם שלא רק רינה מורר היתה מלכת-היופי העולמית מטעם ישראל, אלא שיש עוד אחת. סמדר יודעת שכדי לזכות בכל התארים האלה צריך להתכונן, וכדי להתכונן צריך זמן. היא עזבה את עבודתה כארטיסטית של רופא-שיניים תל-אביבי, אמרה שלום לכל החברים הטובים שלה, וגם הודיעה לחבר הפרטי מאוד שהיה לה: "מהיום זה נגמר".

לחבר הנדהם היא הסבירה שראשית: אין לה זמן בשבילו, היא צריכה להתכונן, ושנית: הוא אולי טוב כחבר של ילדה צעירה ויפה מתל-אביב, אבל הוא לא די טוב כדי להיות חבר של מלכת-היופי העולמית.

להתגרש

פעמיים

מאותו בעל

אם אתם מסתובבים בסביבות רמת-אביב ורואים בחורה יפהפייה נוסעת על טוטו, היזהרו ממנה. מירי גור בד-רכיכלל נחמדה ונעימה, אבל עכשיו היא ממורמרת וכועסת על כל העולם, ממש סגנה להתקרב אליה. ותאמינו לי שהיא צודקת. לפני כשנה נישאה מירי, היום בת 24, לבחור שהיא אישית חשבה שהוא התגלמות החלומות של כל צעירה בת גילה. הבחור לקח אותה להתגורר במשק שלו בבית-זית, עלי-ירושלים, והבטיח לה חיים נהדרים בחיקיהסבע ובצל הקדושה של ירושלים.

מירי גור
האות נפלה

אני לא יודעת מה בדיוק לא הלך, הבעל, הטבע או ירושלים, אבל מירי החליטה להתגרש. לזכותה של בעלה יש לציין שהוא לא עשה בעיות, כמו שהוא הסכים להתחתן ככה הוא הסכים להתגרש.

השניים הלכו לרבנות, התגברו על שלושת הרבנים שאמרו להם: "אולי תן סו עוד פעם?" ומירי קיבלה לידיה את ספרי-הכריתות.

ברגע שהיא התגרשה היא החליטה שאחרי המחנק של בית-זית היא צריכה לשאוף אוויר קריר. מירי קמה ונסעה לה ללונדון והתכוננה לשהות שם, כמו שהיא אומרת: "כמה שיותר".

אבל לא כל מה שרוצים קורה בחיים. מירי קיבלה מהוריה מיברק: "לחזור מיד לארץ". במיברק היתה גם אוהרה: "נא לא להתחתן — את עדיין נשואה". כשהיא הגיעה לארץ, הסתבר לה שהיא היתה צריכה לחזור בגלל אהבה אחת האותיות בגט שלה. האותיות היפות האלה בכתב סתם, פשוט נפלה. הרבנים החליטו שזוהי סימן משמים ושהגט לא תופס. מירי נאלצה לעבור את כל תהליך הגיט רושין מחדש, ורק בשבוע שעבר היא התגרשה בפעם השנייה.

עכשיו מירי רק מתפללת שאף אחת מהאותיות בגט המחודש לא תיפול עוד פעם. לפעם השלישית אין לה כוח.

חתונת האלופים

בוטלה

כל האלופים, תתי-האלופים ואלופי המיינסה של צה"ל הכינו את המדים הכי יפים שלהם. גם מי שכבר השתחררו התכוונו לבוא בבגדים האורחיים הכי יפים שלהם למה שהיתה צריכה להיות חתונה-נתי-השנה בצה"ל (מיל) — חתונתם של יוסי הוד, בנו של מי שהיה מפקד חילי-

איריס לוי
להפסיד ברגע האחרון

האוויר, האלוף מרדכי ("מוטי") הוד, ואיריס לוי, בתו של קצין בכיר אחר, אמנם לא כזה פייטר כמו מוטי, אבל בכל זאת תתי-אלוף (מיל), אשר לוי, שהוא גם אחיו של השחקן אורי לוי.

ההכנות הסתיימו. ההזמנות הודפסו, והי כל רצו כבר לראות את איריס — התיכנה בלונדית מפורסמת — ואת יוסי, שאינו מבייש את האבא שלו, תחת החופה. אם תפגשו היום את יוסי ברחוב ותתי-בוננו היטב באצבעות ידיו תראו שאין לו שם טבעת-נישואין, וזה לא מפני שהוא לא אוהב טבעת. אם תפגשו את איריס תבחינו שהעיניים הכחולות והגדורות שלה עוצבות, וזה בוודאי לא סימן ההיכר של כלה צעירה. החתונה פשוט לא התקיימה. כמה ימים

צהבת

קאהיר - ירושלים

אני אהבת את ליאורה ניר, הצעירה המוכשרת, שהיתה קריינית בגלי צה"ל ואחרי-כך הפכה אחת המנהלות של לישכת-העיתונות-הממשלתית, היא בעלת מרק, חן, שכל ומה שחשוב יותר — לב. הלב הזה הוא שהביא אותה לבית-החולים הדסה בירושלים, שם היא מאושפזת פזע עכשיו לא בגלל תאונה חס וחלילה — ליאורה נהירה מאוד בכל מה שנוגע לכבישים — מחלת הצהבת תקפה את ליאורה בצורה קשה.

כמו שנודע לי שליאורה בצהבת — ועוד לפני שבדקתי אצל המאמה שלי אם היתה לי צהבת ואם אני יכולה לבקר אותה — נודע לי שגם שגירנו בקאהיר, הד"ר אליהו ("אלי") בן-אלישר, שור-כב לו עם צהבת. חשבתי וחשבתי איך יכול להיות הקשר. בדקתי ומצאתי שליאורה לא היתה בחור דשים האחרונים בקאהיר, וגם כשכל חב-רותיה ללישכת-העיתונות ליוו את הנשיא

לפני החתונה עלתה במוחו של יוסי שאלה, שלא מצא עליה תשובה: "האם אני מוכן לבלות את כל החיים שלי כאיש נשוי?" בעצם אני חושבת שהוא דווקא מצא תשובה, שגרמה לו לנהל שיחה ארוכה עם איריס, ולהסביר לה שחתונה זה לא הכל בחיים. איריס לא כלייך הבינה את זה וכעסה עליו מאוד. התוצאה היא כמובן שלא היתה חתונה.

לבירה המצרית, היא נשארה בארץ. עכשיו אני גם יודעת את התשובה. האהבה הגדולה של ליאורה, שאני לא יכולה לספר לכם, מסיבות מובנות, מי הוא, היה בקאהיר, נפגש לצרכי עבודתו עם בן-אלישר, ובין יתר המתנות שהוא הביא לליאורה מארץ הפרעונים היו גם הידיקה-צהבת. אבל זו הגדולה של ליאורה — בשביל אהבה היא מוכנה לסבול אפילו צהבת.

ליאורה ניר
מחלה בקורספונדנציה